

Med Hensyn til at den ærede Ordfører saa stærkt urgerede, at der senere i en Skrivelse af 13de Mai 1838 er sagt om Tømmerpladsene, at „de ikke maatte bortsalges, for at der ikke paa samme Sted af Kjøberne skulde opføres Bygninger,“ da troer jeg heller ikke, at dette kan have nogen afgjørende Bægt, idet jeg skal citere en Skrivelse af 19de Juni 1838, altsaa en Maanedstid efter den forrige, hvori det hedder: „paa Grund heraf maa det antages at være Hans Majestæts Villie, at med Hensyn til samtlige Tømmerpladse strengt skal iagttages de gjældende Bestemmelser angaaende Bygningers Opførelse i Nærheden af Fæstningsværkerne,“ altsaa Meningen er ikke anden end den, at man med Hensyn til denne Plads strengt skal holde sig til disse Bestemmelser, altsaa strengere end med Hensyn til andre Steder; da nu den af Ordføreren nævnte Skrivelse udtrykkeligt siger, at der slet ikke maa opføres Bygninger, saa sees, at en saadan Bestemmelse netop antages at staae i Krigsbestyrelsens Magt. Endvidere skal jeg tillade mig at anføre, at Collegiet har tilskrevet Magistraten i Anledning af den samme Sag den 14 Juli 1838:

„Følge de gjældende Bestemmelser angaaende Bygningers Opførelse i Nærheden af Fæstningsværkerne, og navnlig Frdn. 28de Jan. 1682 § 10 saavel som Rescriptet af 13de Mai 1838, kan der ikke forventes nogen Tilladelse til at opføre Bygninger paa den Magistraten ved Skjøde af 4de Novbr. 1766 overdragne Plads Nr. 3.“

Heraf sees tydeligt, at man endnu i Aaret 1838 var af den Mening, at Frdn. af 1682 § 10 dannede Grundlaget for den hele Lovgivning i saa Henseende. Endelig skal jeg tillade mig at oplyse, at der i den militaire Rescriptsamling under 9de September 1843 findes en Collegieskrivelse til Ingenieurcorpset, hvori det hedder, at, da der savnes nærmere Bestemmelser for, hvorvidt Bygninger skulle tillades opførte indenfor Fæstningernes Studvidde, og under hvilke Betingelser de kunne ventes opførte, idet hverken Frdn. af 1682 eller Placaten af 1824 kunde anses for at indeholde tilbørligt fuldstændige Bestemmelser derom, saa har H. S. Majestæt resolveret, at

Ingenieurcorpset skal fremsætte Forslag til Regler i saa Henseende.“ Disse Forslag bleve ogsaa affattede af Ingenieurcorpset, men bleve, saavidt jeg veed, ikke approberede. Alt dette er fremdeles Beviis paa, at den Fortolkning, Udvalgets Fleertal har villet opstille af Placaten 1824, neppe kan være saa afgjort rigtig som Udvalget troer. Jeg formener saaledes, at det vilde være misligt, om Thinget ved at antage den hertil stigende § 5, uden nærmere Undersøgelse af dette Spørgsmaal, vilde gaae ind paa at give en saa bestemt Fortolkning af Lovgivningen, der vilde komme i Strid med den Fortolkning, som Krigsbestyrelsen i de sidste Aar har troet at maatte anvende, idet den har havt den nye Befæstningsplan for Sie.

Mourier: Jeg troer dog ikke, at den Slutning, som den ærede sidste Læser vilde udele af Bestemmelsen i Pl. 13. Octbr. 1824 § 3 om, at det er et af Bygningsvillkaarene, at Gieren i paakommende Tilfælde igjen skulde nedrive Bygningen, er ganske berettiget. Han meente nemlig, at det da ogsaa maatte være i sin Orden, at Krigsbestyrelsen aldeles nægtede Tilladelse til nye Bygningers Opførelse indenfor Demarcationslinien. Men Det er dog, at Gieren maa underkaste sig den vistnok haarde Betingelse, uden Godtgjørelse at skulle nedrive sin Bygning og ryddeliggjøre Pladsen, naar Saadant i paakommende Tilfælde virkelig findes nødvendigt til Fæstningens Forsvar, og noget ganske Andet er det, at Krigsbestyrelsen skulde være besejlet til i Almindelighed at nægte enhver Tilladelse til Opførelsen af nye Bygninger indenfor hiin Grændselinie, og det — hvilket ikke maa tabes af Sigte — selv uden at der endnu foreligger nogen fast og endelig Plan til Kjøbenhavns Befæstning, eller vides, naar den vil blive forelagt, og naar den kan ventes gennemført, altsaa kun for den Interessens Skyld, som det under en eventuel Ordning af Befæstningsvæsenet kunde have, at holde dette Terrain frit for nye Bygninger, for at Iværksættelsen af en saadan Plan i sin Tid skulde møde færre Hindringer. Disse to Ting ere saa forskellige, at Slutningen fra den ene til den anden ingenlunde kan gjælde; det Første er ligefrem hjemlet i Placaten af 1824, det Sidste er ikke deri bestemt og kan